

Publicerad 2005-11-30 22:44 av sagogryn

slutet är än så länge provisoriskt. kanske ska hela dikten plockas isär och bli nåt nytt. nattskapelse.

blåögd

kanske led vi av
storhetsvansinne
av halsöverhuvudförälskelse
och alldeles för mycket
moln under fötterna

men vi var solsken
och lycka
min hand i din
och karusellen snurrade
fortare för var dag

jag sa
släpper du nu
faller jag hårt
och du lovade
omöjliga löften

blodiga knän
och våra munnar är
tomma på ord nu
tomma på kyssar

molnen jag trodde på
har skingrats
det här är
verkligheten
jag antar
att jag var
blåögd

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sagogryn med Poeter.se id #5329 innehar upphovsrätten